

MALI MARULIĆ: "PUŽ"

7.4.2017. 6:51:31h

Brzinski autogol u zadnjoj minuti

Zagrebački dio Malog Marulića otvorila je **predstava** kazališta **Mala scena**, 'Puž' čiju je promišljenost, odmjerenu razigranost i općenito vrlo dobar dojam pokvario zbrzan i površan kraj

Izvor: kritikaz.com

Autor: Igor Tretinjak

"Puž" / Miro Martinić

Dok je odraslima priča tek prostor bijega i fikcije, djeci (velikoj i maloj) ona je počesto stvarnost stvarnija od najstvarnije... stvarnosti. Da je tako i nikako drukčije pokazuje **predstava kazališta Mala scena**, "Puž" ([kritiku Olge Vujović pročitajte ovdje](#)) koja je otvorila zagrebački dio jubilarnog 10. Malog Marulića. I ne samo to! Priča u **predstavi** "Puž" ne samo da oživi i živi, već otvara vrata svojim stvarateljima da u njoj pronađu odgovore na sva (ili barem ona važna) pitanja.

Naslovni Puž dječčić je koji sve radi polako, od slaganja scene, pardon, sobe, do odgovaranja na pitanja starije sestre. I dok se njemu nigdje ne žuri, pa tako ni odrasti, sestra, mala jurilica, silno želi što prije zakoračiti u svijet odraslih. I dok taj svijet na papiru izgleda vrlo privlačno, zahvaljujući priči koju će Puž ispričati sestri i u koju će je potom uvući, svijet velikih u sestrim očima će se smanjiti. A spori braco postat će pravi mali junak.

Tekst autorice **Maje Hrgović** izuzetno je zgodan s nenametljivom, no nama vrlo privlačnom porukom da brzina nije vrlina, omotanom krilaticom **predstave**: "List koji prvi padne, prvi i požuti". Dodatno je obogaćen zabavnim leksičkim igrama koje djeci ukazuju na bogatstvo

značenja i mogućnost igara riječima, razigravajući verbalni sloj **predstave**.

Redatelj **Staša Zurovac** odlično je oblikovao veći dio **predstave**, zgodno se i nenametljivo poigravši slojevima teatra u teatru direktno povezanim naslovnim junakom. Naime, Puž prvo vrši funkciju pripovjedača, da bi potom u svijetu oblikovanom po vlastitom ukusu (čitaj: bajkovitom, sporom i dječje zaigranom) postao glavni lik, ali i ostao stvaratelj ("to postoji u mojoj priči, a mi smo sada u njoj"). Takav čvrsti šav gotovo je poništio granice između slojeva, na nekoliko ih mjesta preplevši i izjednačivši. Samim time, fikcija je postala fackija, a fiktivni junak, Puž, postao i stvarni junak.

Nažalost, ta fino izgrađena kula raspala se u nepotrebno zbrzanom kraju koji je djelovao kao da je autorima ponestalo vremena pa su tek privremeno zakrpali stvar (ali koji je i potvrdio da brzina nije dobra). U tom srezanom kraju, bez pravog opravdanja i logične kopče, dotad simpatično usporeni Puž odjednom je postao neobjašnjivo brz, uskočivši time u usta i samome sebi i poruci priče. Šteta, jer dobar ritam, odlične minijature i zgodna redateljska rješenja te vrlo dobro vođenje **predstave** u cjelini, osigurali su **predstavi** nešto duži i promišljeniji kraj.

Paško Vukasović naslovnog je Puža oblikovao čvrsto i bez sklizanja u karikaturu. Rezultat je bio vrlo zgodan te prirodno i simpatično trom i zbuđen lik. Njegova jasnoća ujedno se postavila kao čvrsta nit između dvaju sloja **predstave** te između likova, omogućivši naglašeniju igru ostalim glumcima i elementima **predstave**. To je objeručke prihvatila **Sanja Milardović** koja je Puževu sestru oblikovala s jedne strane vrlo sugestivno, s druge plešući na rubu pretjeranosti, no ne napravivši korak previše, što je njenu igru obogatilo dodatnim šarmom. S ruba je iskliznula **Mateja Majerle** oblikujući Medu, no u ostalim je likovima utišala pretjeranost, djelujući puno uvjerljivije. Zajedno s Milardović bila je odlična kao karikaturna svraka, oblikujući je prepletanošću i razdvojenošću, brbljavošću i simpatičnom pretjeranošću. Glumački trio odlično je funkcionirao u zajedničkoj igri te zgodnom pokretu, razigranom energijom noseći **predstavu** do samog rupičastog kraja.

Žorž Draušnik scenu je vrlo zgodno ispunio rekvizitima koji su se pretvarali iz stepenica u razred i šumu, dodatno povežavši scensku fikciju i fackiju, dok je **Bjanka Adžić Ursulov** kroz kostime naglasila bajkovitost priče. Vizualnu privlačnost **predstave** zaokružilo je svjetlo **Željke Fabijanić Šaravanja**. **Marjan Nećak** potpisuje zgodnu i ne pretjerano nametljivu glazbu.

Zaključno, **predstava "Puž"** odmjereno je razigrana na svim razinama - od teksta preko režije do glume i vizualnog sloja, a vrlo dobar dojam cjeline kviri zbrzan i površan kraj.

Impressum Uvjeti korištenja Suradnja sa portalom Oglašavanje/Predstavljanje ponude

AUTORSKA PRAVA!

Svi tekstovi, slike, zaštićeni trgovački znaci te s bilo koje druge osnove zaštićeni "objekti/subjekti" zakonom o autorskim ili drugim pravima postavljani na ovom portalu u vlasništvu su izvora navedenog uz određenu sliku ili tekst te su objavljeni uz odobrenje nositelja autorskih prava. Svi materijali s izvorom Kritikaz.com u vlasništvu su našeg portala i mogu se koristiti isključivo uz p i s m e n o odobrenje uredništva portala. Korištenjem, odnosno pregledavanjem našeg portala slažete se s uvjetima korištenja portala.

PARTNERI PORTALA:

CroatiaLink - Hrvatski Turistički Portal
Olimpijske igre - rezultati, wiki
Cronetik - Internet hosting

PRAVNA NAPOMENA!

Portal kritikaz.com koristite na vlastitu odgovornost.

kritikaz.com, 7.4.2017.

Evidencijski broj / Article ID: 2673390

Naslov / Title: Brzinski autogol u zadnjoj minuti

URL: [Originalni lanak](#)

OTS:

© Domagoj Skledar & Igor Tretinjak, 2015 ~ 2016, All rights reserved